

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Монтана, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР СЕМОВ

при участието на секретаря ТОДОРА ВЛ. ЙОРДАНОВА
като разгледа докладваното от КРАСИМИР СЕМОВ Административно наказателно дело № 20241630200336 по описа за 2024 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.).

С Наказателно постановление № 23-0996-002153/25.10.2023г. на Началник Сектор “Пътна полиция” (ПП) към ОДМВР - Монтана е наложено на Г. С. Е., с посочен съдебен адрес в гр.София, чрез адв.Н. И. от САК, административно наказание - глоба в размер на 100 (сто) лева за административно нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП, санкционирано на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП. Спрямо водача Д. с НП са отнети и 10 (десет) контролни точки на основание НАРЕДБА № Из-2539 от 17.12.2012г. на МВР (в редакция след изм., ДВ, бр.27 от 24.03.2023г.).

Недоволна от наказателното постановление жалбоподателката Д., чрез адв.Н. И. от САК, моли да бъде отменено. Надлежно призована, Д. не се явява в открито съдебно заседание, не се явява и пълномощника ѝ адв.Н. И. от САК, съответно не се излагат допълнителни доводи, извън наведените с жалбата.

Въззиваемата страна, като административно-наказващ орган (АНО) Началник Сектор “Пътна полиция” (ПП) към ОДМВР - Монтана, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди поотделно и в тяхната съвкупност, намира жалбата за допустима, но неоснователна.

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в законния срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните

съображения:

На 15.10.2023г. в 14:40 часа в гр.Монтана по бул.Трети март с посока на движение от бул.Монтана към ул.Св. Климент Охридски управлявайки л.а. „АУДИ А6“ с рег. № СВ ХХХХ СТ, на кръстовището с бул.Парта, водача Г. С. Е. при наличие на трисекционна светофарна уредба, работеща в нормален режим, приближила, навлязла и преминала през кръстовището, след ясно възприет забранителен червен сигнал, като продължила движението си по бул.Парта с посока към бул.Христо Ботев.

Заради посоченото на водача Г. С. Е. ѝ била извършена полицейска проверка от св.П. З. П. – мл. авто-контрольор при Сектор ПП към ОДМВР - Монтана и св.Г. Ж. Т. – негов колега. За установеното административно нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП св.П. съставил спрямо жалбоподателката АУАН Серия GA № 2153, бл. № 1013396/15.10.2023г.

На базата на изготвения АУАН, Началник Сектор ПП към ОДМВР - Монтана като административно-наказващ орган оправомощен със Заповед № 8121з-1632/2021г. на МВР издал обжалваното НП прилагайки санкционната норма на чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП.

В рамките на съдебното следствие пред въззивния съд (имайки предвид вида дело) св.П. З. П. и св.Г. Ж. Т. поддържат изложеното в АУАН, с уточнението, че в процесния случай не е била налице хипотезата по смисъла на чл.31, ал.7, т.4 от ППЗДвП, не е била налице каквато и да е спорна ситуация, служебния патрулен полицейски автомобил се е движил зад управлявания л.а. от Г. С. Е., двамата свидетели са очевидни на извършеното от нея административно нарушение. Ситуацията с жалбоподателката не е такава тя да е била навлязла в кръстовището и същата не е изчаквала други автомобили да освободят пътя, за да премине. Тя приближила към кръстовището на жълт сигнал, светнало червено и тя завила наляво. Ако жалбоподателката е била навлязла в кръстовището на зелен сигнал и в рамките на същото е светнала жълта светлина на светофара, то същата като водач на МПС да не е била спряна за полицейска проверка, каквато е възприетата практика на Сектор ПП към ОДМВР – Монтана в контекста на изискванията на чл.31, ал.7, т.4 от ППЗДвП. Жалподателката в качеството си на водач на МПС не е имала възражения при съставяне на АУАН, заявила, че не е от гр.Монтана, преминалава и бърза.

Настоящият съд след като обсъди непосредствено събраните доказателства по делото намира, че административно-наказващия орган е приложил правилно закона, като е приел, че е налице административно нарушение по смисъла на чл.6, т.1 от ЗДвП, респ. чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП. Съдът изцяло кредитира показанията на св.П. З. П. и св.Г. Ж. Т., които са обективни и последователни, а посоченото от жалбоподателката чрез адв.Н. И. от САК е бланкетно, недоказано и необосновано, респ. избрана форма на защитна позиция. Бланкетните възражения в жалбата, не се подкрепят от показанията, които съдът кредитира, а именно тези на св.П. З. П. и св.Г. Ж. Т.,

които са категорични, че водачът Г. С. Е. е нарушила забраната да преминава на забранен червен сигнал на светофар. Настоящият съд не споделя възраженията на жалбоподателката изложени чрез адв.Н. И. от САК, като намира, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства, административното нарушение е доказано.

Съдът намира, че при установяване на административното нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП, респ. чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП не са допуснати съществени процесуални нарушения, АУАН и НП са съставени и изготвени при съобразяване изискванията на чл.40, ал.1 и сл., чл.42, чл.52, ал.4 и чл.57 от ЗАНН. Описано е коректното нарушение и са посочени доказателствата, които го потвърждават по несъмнен начин. Нарушението е описано съобразно изискванията на закона, а отразените факти отговарят на обективната истина.

Не са налице условия и за изменение на наложеното фиксирано като вид и размер административно наказание на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП. Липсват доказателства по делото, които да обосновават приложението на чл.28 от ЗАНН, заради значимостта на защитените обществени отношения и по – конкретно заради конкретната тежест на извършеното нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП, отличаващо се със значима тежест. Следва разбира се да има предвид и разпоредбата на чл.189з от ЗДвП. Не на последно място приетата по делото справка за нарушител на водача Д. – л.14 – л.15 от делото, удостоверяваща констатирани и други административни нарушения по ЗДвП, макар и Г. С. Е. да е без богат практически опит като водач на МПС, считано от м.04.2018г., по мнение на настоящия съд изключва приложението на чл.28 от ЗАНН.

Преценявайки доказателствата по делото, които са в контекста на гореизложената фактическа обстановка съдът намира, че административно-наказващия орган е приложил правилно закона, като е приел, че е налице административно нарушение по смисъла на чл.6, т.1 от ЗДвП, респ. чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП. Съдът изцяло кредитира показанията на св.П. и св.Т., които са обективни и последователни, а посоченото от Г. С. Е. чрез адв.Н. И. от САК в жалбата и в писменото становище е бланкетно, недоказано и необосновано.

В частта на НП, с което спрямо водача Г. С. Е. са отнети 10 (десет) контролни точки на основание чл.6, ал.1, т.20 от НАРЕДБА № Из-2539 от 17.12.2012г. на МВР (в редакция след изм., ДВ, бр.27 от 24.03.2023г.), също следва да бъде потвърдено.

По делото не се претендират разноски, затова и съдът не се произнася в тази насока.

На основание горното и чл.63, ал.2, т.5 вр. с ал.9 от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0996-002153/25.10.2023г. на Началник Сектор ПП към ОДМВР - Монтана, с което на Г. С. Е., с посочен съдебен адрес в гр.София, чрез адв.Н. И. от САК, е наложено административно наказание - ГЛОБА в размер на 100 (сто) лева на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП и са ОТНЕТИ - 10 (десет) контролни точки на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП вр. с чл.6, ал.1, т.20 от НАРЕДБА № Из-2539 от 17.12.2012г. на МВР (в редакция след изм., ДВ, бр.27 от 24.03.2023г.).

Решението може да се обжалва пред АС – Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____